

blott kan falla på den rikets lott, äro tullfria. Under året 1870 har, enligt statistiska uppgifter, införts i landet 1,234,666 kubikfot sill, dragande en tull af 70,513 R:dr R:mt, en summa i sanning för hög att af den obemedlade arbetsklassen nästan ensamt erläggas, då det nemligen är faktiskt, att sill blott undantagsvis framställes på den bemedlades och rikets bord.

Jag erkänner villigt, att en inkomst å nyssnämnda 70,513 R:dr för vårt af skulder tryckta land ingalunda är en obetydlighet, men jag tror dock att genom en klok besparing vid statsregleringens genomgående, derest till och med de af mig nämnda, nu tullfria artiklarne hummer, ostron och vindrufvor skulle rättmätigt anses kunna draga den af artikeln sill nu utgående tull, man lätt skall vara i tillfälle hålla landet skadeslöst för nämnda belopp, hvilket nu, fast småningom, årligen utpressas af dem, som bära minsta inkomsten, men största försakelsen.

Utan att vidare motivera denna, enligt min uppfattning, i rättslig synpunkt, i sanning ömmande fråga, vågar jag härmed ånyo vördsamt föreslå,

att den å artikeln sill nu utgående tull måtte af Riksdagen upphävas.

Om remiss af denna min motion till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1872.

J. W. Lundquist,
från Skaraborgs län.

N:o 46.

Af Herr **P. C. Lamberg**: Om befrielse för enskilda jernvägsbolag att erlägga egendomsbevillning för sina egande stationshus, samt om intagande af föreskrift härom i Bevillnings-förordningen.

Vid tillämpningen af 2 art. 2 § 2 mom. af Bevillningsstadgan hafva inom Malmöhus och Kristianstads läns taxerings- och pröfningskomitéer olika åsigtter gjort sig gällande hvad beträffar bevillningen för de vid enskilda jernvägarne inom

Bih. till Riksd. Prot. 1872. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 4 Häft. 2

länen befintliga stationshusen, ity att taxeringskomitéerna påfört, men *pröfningskomitéerna* befriat dem från egendomsbevillning, dessa sednare på den grund, att berörda hus äro till sjelfva jernvägen att hänföra.

Vid sådant förhållande synes ett förtydligande af ofvanberörda stadgande erfordras; och då, med afseende derå att jernvägarne äro lika nödiga för stationshusen som dessa för vägarne, hvarigenom ett oskiljaktigt sammanhang dem emellan förefinnes, torde deraf böra följa att, när sjelfva vägarne icke beskattas, stationshusen icke heller böra draga någon bevillning.

Tagas vidare i betraktande de stora fördelar, hvilka genom de enskilda jernvägarne beredas, såväl staten som de orter der de framgå, utan att lemna någon behållning åt sjelfva jernvägsbolagen, synes billighet och rättvisa äfven fordra, att dessa jernvägar med hvad dertill hörer icke böra betungas hvarken med krono- eller komunalskatter; och föreslås alltså:

att stadgande derom må uti Bevillnings-förordningen intagas.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1872.

P. C. Lamberg.

N:o 47.

Af Herr Lars Börjesson: Om nedsättning af det i Bevillnings-förordningen nu stadgade inkomstbelopp, för hvilket bevillning ej behöfver erläggas.

Nu gällande Bevillningsstadgas 6 § föreskrifver att, för all inkomst, vare sig af kapital eller arbete, erlägges bevillning med 1 procent, beräknad å behållna inkomstbeloppet. Uti samma stadgas 8 § göres det undantag, att bevillning för in-